

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.109/2025/3.
A felperes:	felperes1 (felperes címe)
Az alperes:	alperes1 (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Mágori Zsolt Tibor egyéni ügyvéd (alperes képviselőjének címe)
A per tárgya:	esélyteremtési illetményrész megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.535/2024/15. számú ítélete

...

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. november 1. és 2024. április 30. napjai közötti időszakban pedagógiai asszisztens munkakörben teljesített szolgálatot az alperes tagóvodájában. Az alperes a felperes részére 2023. november 1. napjától a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény (a továbbiakban: Púétv.) 157.§ (13) és (14) bekezdései alapján először megállapított esélyteremtési illetményrészt, majd ellenkezőképpen döntött. A felperes

közalkalmazotti jogviszonya 2024. január 1. napjától köznevelési foglalkoztatotti jogviszonnyá alakult át.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2023. november 1. napjától 2024. április 30. napjáig terjedő időszakra bruttó 380.520 forint elmaradt esélyteremtési illetményrész megfizetésére. Keresetének jogalapját a Púétv. 157. § (13) bekezdés b) pontjában jelölte meg. Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 380.520 forint elmaradt esélyteremtési illetményrészt. Ítéletének indokolásában az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel, a Púétv. 3.§ 25. pont c) alpontja, 5. § (2) bekezdése idézésével megállapította, hogy a 2023. szeptember 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakra a Púétv. 157. § (13) bekezdésében, a 2024. január 1. napjától 2024. április 30. napjáig terjedő időszakra a Púétv. 98. § (5) bekezdésében felsorolt esélyteremtési illetményrészre jogosultak között a pedagógiai asszisztens szerepel, a felperes esetében a hivatkozott bekezdések b) pontja szerinti feltétel fennállt. A felperes munkavégzési helye szerinti óvodában a hátrányos helyzetű gyermekek, illetve halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek együttesen számított aránya elérte a tíz százalékot, továbbá a tagóvodában a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendeletben, illetve a a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény végrehajtásáról szóló 401/2023. (VIII. 30.) Korm. rendeletben előírt jogszabályi feltételek fennálltak; a tagóvodában dolgozó pedagógusok megkapták az esélyteremtési illetményrészt. Egyetértve a felperes hivatkozásával rögzítette, hogy a felperes által megjelölt Púétv. 157.§ (13) bekezdés b) pontja, illetve 2024. január 1-jétől hatályos 98. § (5) bekezdés b) pontja szerinti feltétel, csak a pedagógusok tekintetében került meghatározásra. Ezt az álláspontot támasztja alá a Púétv. végső előterjesztői indokolása is. Ezért a felperes pedagógiai asszisztensi munkakörére tekintettel 2023. november 1. napjától jogosult az esélyteremtési illetményrészre. Továbbá rögzítette, hogy a felperes az igényérvényesítési határidőt nem mulasztotta el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Eljárási jogszabálysértésként előadta, hogy az elsőfokú ítélet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban:

Kp.) 78. § (2) bekezdésébe, valamint 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütközik. Az elsőfokú ítéleti indokolás szerint az óvodai fejlesztő program keretébe tartozó feladatellátás csak a pedagógusok tekintetében került meghatározásra, de az elsőfokú bíróság azt az esélyteremtési illetményrész vonatkozásában kiterjesztette az oktatási és nevelési munkát közvetlenül segítő köznevelési foglalkoztatottakra. Továbbá az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a felperes munkaköri leírása nem tartalmaz a nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendeletben (a továbbiakban: EMMI rendelet) meghatározott képességbontakoztató feladatokat, így okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes jogosult az esélyteremtési támogatásra. Az elsőfokú bíróság a felperes munkaköri leírásának mellőzését nem indokolta, e bizonyítékot nem értékelte, és nem indokolta, hogy az abban foglaltak ellenére a felperes miért felel meg a Púétv. 157. § (13) bekezdésének b) és 98. § (5) bekezdésének b) pontjaiba foglalt követelményeknek.

[5] Anyagi jogi jogszabálysértésként a Púétv. 157. § (13) bekezdés b) és 98. § (5) bekezdés b) pontjai megjelölésével kifejtette, hogy ezen pontok értelmében az esélyteremtési illetményrészre való jogosultsághoz három konjunktív feltételnek kell fennállnia: (1) az a) pont hatálya alá nem tartozó településen kellett dolgoznia, (2) a feladatellátási helyen a hátrányos helyzetű gyermekek, vagy a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek, tanulók külön vagy együttesen számított aránya eléri a tíz százalékot, valamint (3) a pedagógus az EMMI rendelet 173. §-a szerinti óvodai fejlesztő program keretébe tartozó feladatokat lát el. Ezen utolsó feltétel nem a pedagógus asszisztensre és nem a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő személyekre, hanem egyértelműen a feladatokat ellátó pedagógusra vonatkozó feltétel, amely a felperes esetében nem teljesült.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértést egyaránt állított, ugyanakkor az elsőfokú ítéleti marasztalás összegét a jogalap fennállása esetére nem vitatta. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – a fellebbezésekben kifejtettükre figyelemmel az indokolást kiegészítve – az alábbiak szerint értett egyet.

[9] A másodfokú bíróság elsőként a fellebbezésben állított eljárási jogszabálysértéseket vizsgálta. Az elsőfokú bíróság azt rögzítette ítéletében, hogy a Púétv. 157.§ (13) bekezdés b) és 98. § (5) bekezdés b) pontjai szerinti feltétel, csak a pedagógusok tekintetében került meghatározásra, azonban az ítélet jogi indokolásának egészéből egyértelműen kitűnik, hogy e tekintetben elírás történt, a „nem” szó szövegből történő kihagyásával. A leírási hiba azért volt a másodfokú bíróság számára egyértelmű, mert az elsőfokú bíróság összességében vizsgált jogi indokolása kétségtől az, hogy: e pontok szerinti feltétel nem (sic!) csak a pedagógusok tekintetében került meghatározásra. Ezért az elírás az ügy érdemére nem hatott ki.

[10] Az EMMI rendelet 173. § (2a) bekezdése egyértelműen szabályoz a tekintetben, hogy az óvodai fejlesztő programnak megfeleltethető tevékenységek megvalósítása a pedagógus feladata. Ezért a Púétv. 3. § 25. pont c) pontja értelmében a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatott pedagógiai asszisztens felperes munkaköri leírásában e feladatok nem jelenhetnek meg. Azaz az alperes által hivatkozott és a felperes munkaköri leírásából hiányolt fejlesztési feladatok a pedagógiai asszisztens munkaköri feladatai nem lehetnek. Az elsőfokú bíróság tényállástisztázási és a felek bizonyítási kötelezettségét mindig az alkalmazandó anyagi jogi rendelkezések határolják be, és a Púétv. 157.§ (13) bekezdés b) és 98. § (5) bekezdés b) pontjai az esélyteremtési illetményrészre jogosultságot nem a munkáltató által kiadott munkaköri leírás tartalmához kötik. Tehát nem ténybeli kérdés, hanem anyagi jogi jogkérdés, hogy az esélyteremtési illetményrészre jogosultak körét a jogalkotó miként szabályozta. Így a felperes munkaköri leírásának az esélyteremtési illetményrészre jogosultság szempontjából nincs jelentősége, e bizonyíték a felperesi igény tekintetében nem értékelhető. Ezért az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes munkaköri leírásának értékelését, és annak indokairól nem adott számot, az ügy érdemére nem hatott ki. Mindezek szerint az alperes alaptalanul hivatkozott a Kp. 78. § (2) bekezdésének, valamint 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseinek megjelölésével az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére, mert az indoklás állított ellentmondásossága, illetve hiányossága az ügy érdemére nem hatott ki, azt a másodfokú bíróság orvosolni tudta.

[11] Az anyagi jogi jogszabálysértés-állítások vizsgálatára áttérve a másodfokú bíróság megállapította, hogy a fellebbező alperes álláspontja a vonatkozó jogszabályi rendelkezések téves értelmezésén alapul. A 2023. szeptember 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszak tekintetében a Púétv. 157. § (13) bekezdésének, míg a 2024. január 1. napjától 2024. április 30. napjáig terjedő időszak vonatkozásában a Púétv. 98. § (5) bekezdésének bevezető mondatrésze jelöli ki az esélyteremtési illetményrészre jogosultak körét, a vagylagos feltételként rögzített a) és b) pontok határozzák meg az esélyteremtési illetményrészre jogosultság ténybeli feltételeit, majd a záró mondatrész az esélyteremtési illetményrész összegét. A jogosultak között a Púétv. 157. § (13) bekezdés bevezető mondatrésze a pedagógusokon túl – többek között – konkrétan feltünteti a pedagógiai asszisztentst, míg a 98. § (5) bekezdés bevezető mondatrésze a pedagógus mellett a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatott köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban állókat jelöli meg. Majd a 157. § (13) bekezdés, valamint 98. § (5) bekezdés b) pontjai – azonos tartalommal – három konjunktív ténybeli feltételt fogalmaznak meg: (1) a jogosult az a) pont hatálya alá nem tartozó településen dolgozik, (2) a feladatellátási helyen a hátrányos helyzetű gyermekek, tanulók, vagy a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek,

tanulók külön vagy együttesen számított aránya eléri a tíz százalékot, (3) és a pedagógus az EMMI rendeletben meghatározott képességbontakoztató, integrációs felkészítés vagy óvodai fejlesztő program keretébe tartozó feladatokat lát el.

[12] A felperes vonatkozásban az első két konjunktív feltétel meglétét az alperes sem vitatta, csak abban tévedett, hogy a bekezdések bevezető mondatrészeit figyelmen kívül hagyva a (3) ténybeli feltételt a pedagógusokra korlátozta, noha annak helyes értelmezése az, hogy a jogosulti kört foglalkoztató feladatellátási helyen a pedagógus ellásson – jelen esetben – az óvodai fejlesztő program keretébe tartozó feladatokat. Ezen feladat-ellátást pedig a pedagógiai asszisztens a Púétv. 3. § 25. pont c) alpontja értelmében közvetlenül segíti. Az elsőfokú bíróság az Alaptörvény 28. cikke alapján alappal mutatott rá, hogy a Púétv. 98. §-hoz fűzött előterjesztői indokolásban a jogalkotó egyértelműen rögzítette, hogy esélyteremtési illetményrészt kíván biztosítani az érintett gyermekkel, tanulóval foglalkozó pedagógusnak és a nevelést és oktatást közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottnak egyaránt. Így az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a Púétv. 157. § (13) bekezdésében, valamint 98. § (5) bekezdésében foglaltakat, és jogszerűen állapította meg, hogy a felperes esélyteremtési illetményrésztre jogosult. A felperes alaptalanul hivatkozott a Púétv. 157. § (13) bekezdés b) és 98. § (5) bekezdés b) pontjainak megsértésére.

[13] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[14] A pernyertes felperes a másodfokú eljárásban fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be, perköltséget nem számított fel, ezért arról az ítéltáblának a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint 82. § (1) és (3) bekezdései alapján nem kellett rendelkeznie.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket (30.441 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 11.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

...